

نمایشنامه سووشون

(بر اساس رمان جاودان سیمین دانشور)

نویسنده: ژانتامه: منیژه محامدی

www.ketab.ir

|سرشناسه: محامدی، منیژه، ۱۳۳۳|

|عنوان و پدیدآور: نمایشنامه سووشون (بر اساس رمان جاودان سیمین دانشور، منیژه محامدی)|
مشخصات نشر: تهران: ابتکار نو، ۱۳۹۷		مشخصات ظاهری: ۷۷ ص	مصور: شاپک: ۲۹۱-۶۷۸۳-۹۷۸۶۰۰
وضعیت فهرست نویسی: فیپا	موضوع: نمایش فارسی- قرن ۱۴	یادداشت: چاپ قبلی- نشر قطره ۱۳۸۶	
موضوع: Persian drama- ۲۰th century	شناسه افزوده: دانشور، سیمین، ۱۳۰۰-۱۳۹۰، سووشون		
شماره کتاب شناسی ملی: ۵۲۴۵۵۴۰	رده بندی کنگره: ۸۱۳۹۷ ن ۲/ح ۳۰۲۸/PIR		
رده بندی دیویی: ۸۴۲/۶۲			

|نمایشنامه سووشون (بر اساس رمان جاودان سیمین دانشور)|

|نویسنده نمایشنامه: منیژه محامدی| طراح جلد: ارشام مؤدبیان |صفحه آرا: بهناز باغبان|

|چاپ اول: بهار ۱۳۹۸| شمارگان: ۱۰۰۰| چاپ شمس | قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان|

|حروفچینی: نشر ابتکار نو| شاپک: ۲۹۱-۶۷۸۳-۹۷۸۶۰۰| عضو جمع صنفی فرهنگی زنان ناشر|

|تهران، خیابان مفتاح، نرسیده به خیابان طالقانی، کوچه عطارد، ساختمان عطارد، واحد ۱ تلفکس: ۸۸۴۱۹۵۲|

|instagram: nashre_ebtekareno| کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است. |ebtekareno@yahoo.com|

پیشگفتار

شما به قول فروغ فرخزاد کسی هستید که شبیه هیچ کس نیست. شمایی که به من یاد دادید نگذارم اشیا و ارزش آنها بر من مسلط شوند. شمایی که من یاد دادید خوشبختی یک وظیفه است و امید یک الزام. («ز نامه ی مادر باز یافته ام سیمین دانشور»، لیلا ریاحی، مجله ی نیمه ی دیگر)

والاس استیونز نویسنده ی آمریکایی یادآور می شود: «اوایل سال ۱۹۵۳ بود که به کلاس من آمد» و در ادامه اضافه می کند «از آن زمان سال ها گذشته است، مسلم است که او نویسنده ی طراز اولی است و معروف ترین نویسنده ی زن ایرانی می باشد» و این دانشور فقط متعلق به ایران نیست متعلق به جهان است. و اگر صدی او در ایران و جهان به گوش نرسد، ایران و جهان، هر دو گوهر گرانبهائی را از دست می دهند. («سایه های دانشور»، والاس استیونز، ترجمه ی فرزانه لیلا، مجله ی نیمه ی دیگر)

با مرگ یوسف، دنیای ذهنی و عاطفی زری در هم می ریزد، اما زری در کنار آن دنیایی استوارتر می سازد. دنیایی مایه گرفته از همه ی تجربه های گذشته.

(سیمین دانشور، زنی سرشار از زندگی»، پرتو نوری علا، مجله ی نیمه ی دیگر)

خانم سیمین دانشور، فاضل است و نثر بسیار خوب می نویسد «سیاوشون» (سووشون) او یکی از آثار گرانقدر زمان ماست. به علاوه در موضع گیری

اجتماعی، او تعهد و سیرت روشنفکری اش را محفوظ داشته است...
(دکتر فریدون آدمیت،
از کتاب چهار سر و افسانه، عیسی اربابی)

هر گاه نویسنده، نگاهش وسعت بیکران یافته و با کنکاش و تیزبینی خاص در پیشینه، میانه و معاصر تاریخ و فرهنگش قلمش را بر بار ساخته توانسته اثر و یا آثار ماندگار بیافریند.

اثری که پس از گذشت چند دهه هم چنان قد برافراشته و با سر و گردن خرازا تر از دیگر آثار خود را به رخ می کشد. بی شک رمان گران سنگ سروش از جمله این آثار ماندگار محسوب می شود. رمانی که با نوشتار نثر اما به زبان شیرین توصیف در قالب تراژدی، عرصه اسطوره و تاریخ، سنن و آیین و دین و اسماء در نور دیده و یا انتخاب نشانه ها و انگاره ها، حکایت دردمندی و اسارت استی از گذشته دور تا اکنون سروده است.

روایت تراژیک سروش منوط به سال های ۱۳۲۰ الی ۱۳۲۲ می شود و وقوع حادثه در سووشون بین خاندانی که از راه های اردیبهشت تا مرداد ۱۳۲۲ صورت می گیرد. در این روایت با خانواده ای رو به رو هستیم که در شیراز به سر می برند، درست در زمانی تلخ و حادثه ساز از تاریخ وطنشان.

جریان جنگ جهانی دوم و هیتلر، اشغال ایران توسط بیگانگان از دو سوی (جنوب در تصرف انگلیس، شمال در چنگ آلمان و روس) سقوط حکومت رضا خان در شهریور ۱۳۲۰ و در ادامه ی اوج بحران دست های آلوده در پس پرده ی سیاست ایران.

در این گیر و دار و در این حوادث طوفانی تاریخ، دو شخصیت برجسته رمان سووشون، زری و یوسف، به زندگی مشترکشان عاشقانه عشق می ورزند. اما یوسف که جهان را با همه ی زیبایی هایش تنها برای خویش نمی خواهد و قلبش وسعت مهرورزی به جهان را دارد، در راه اعتقادش به پاکی و آزادگی به مبارزه بر می خیزد.

در پایان تراژدی یکی رفته است و آن که مانده، مبارز اما آگاه تر به پیش می رود.

(محمد اسکندری)